від встановлення діагнозу до призначення лікування, включаючи питання профілактики та реабілітації.

Водночас, необхідно зазначити, що існують певні бар'єри для імплементації в вітчизняну систему охорони здоров'я кращої практики, заснованої на доказових даних та результатах оцінок медичних технологій, зокрема пов'язані з відсутністю реєстрації в Україні лікарських засобів або медичного обладнання. Так, в уніфікованому клінічному протоколі з надання медичної допомоги при ЦД 2 типу не включено лікарські засоби хлорпропамід, розиглітазон, толбутамід, натеглінід, які рекомендовані ключовими положеннями АКН.

Висновки. Розробка та впровадження медико-технологічних документів, розроблених на засадах доказової медицини надає можливість забезпечити взаємодію лікувально-профілактичних закладів та запровадити системний підхід до надання медичної допомоги пацієнтам з ЦД, впровадити сучасні підходи до діагностики та лікування хворих, забезпечити відповідним обладнанням заклади охорони здоров'я, оптимізувати фінансове забезпечення, здійснити заходи реінтеграції у суспільство хворих на цукровий діабет та знизити рівень смертності від ЦД та його ускладнень, а також встановити причини неможливості застосування в повному обсязі доказових даних та звітів з оцінок медичних технологій.

СТАНДАРТИЗАЦІЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ЯК МЕХАНІЗМ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕДИЦИНИ, ЗАСНОВАНОЇ НА ДОКАЗАХ

А. В. Степаненко[1], Т. М. Думенко[1], О. Я. Міщенко[2]

ДП «Державний експертний центр МОЗ України», м. Київ, Україна[1]

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна[2]

feknfau@ukr.net

Доказова медицина (ДМ) – це сучасний підхід медичної практики, що передбачає використання тільки таких медичних втручань, користь яких доведена в доброякісних наукових дослідженнях, тобто тих, що мають докази своєї ефективності та безпечності. Впровадження принципів ДМ в практику охорони здо-

ров'я (ОЗ) сприяє підвищенню якості медичної допомоги. Під найкращими клінічними доказами розуміють дані високоякісних клінічних досліджень, систематичних оглядів та мета-аналізів. За наявності великого обсягу медичної інформації, результатів рандомізованих клінічних досліджень, систематичних оглядів у лікарів виникають труднощі при виборі того чи іншого методу діагностики та лікування щодо конкретного пацієнта. На основі даних ДМ в сучасній ОЗ формується система медичних стандартів, які покликані поліпшувати та контролювати якість медичних послуг.

Сучасним принципом стандартизації в ОЗ провідних країн світу є використання клінічного протоколу лікування певних захворювань, що містить порядок і сукупність усіх видів необхідної медичної допомоги, ефективність яких науково доведена та економічно виправдана. Такий шлях стандартизації медичних послуг пройшли країни – члени Європейського Союзу, а відтепер і Україна.

Методика розробки та впровадження медичних стандартів на засадах ДМ в Україні визначена наказом МОЗУ № 751 від 28.09.2012: «Про створення та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги в системі Міністерства охорони здоров'я України». Останній визначає механізм розробки та впровадження науково-обґрунтованих медико-технологічних документів (клінічних настанов, медичних стандартів та уніфікованих клінічних протоколів надання медичної допомоги: галузевих, регіональних, закладів охорони здоров'я (ЗОЗ)) на засадах доказової медицини з метою забезпечення якості, доступності та ефективності медичної допомоги. Кожен з наведених медико-технологічних документів має певне призначення в реалізації принципу ДМ.

Клінічна настанова - документ, що містить систематизовані положення стосовно медичної та медико-соціальної допомоги, розроблений з використанням методології доказової медицини на основі підтвердження надійності та доведеності доказів, має рекомендаційний характер і є основою (третинним джерелом ДМ) при створенні медичних стандартів та уніфікованих клінічних про-

токолів надання медичної допомоги на різних рівнях ОЗ.

Призначення інших медико-технологічних документів на державному, регіональному, локальному рівнях полягає в тому, що стандарт медичної допомоги містить критерії для контролю за діяльністю системи ОЗ та акредитації закладу охорони здоров'я (ЗОЗ). Уніфікований клінічний протокол медичної допомоги (УКПМД) та локальний протокол медичної допомоги (ЛПМД) визначають вимоги до структури, процесу та результату медичної допомоги і містять індикатори для клінічного аудиту. Фармацевтичною складовою медичних стандартів є формуляр, в якому наведені лікарські засоби (МНН та ТН), які повинні бути використані для надання медичної допомоги згідно з УКПМД та ЛПМД.

Отже, в Україні чітко визначений, законодавчо закріплений і впроваджений дієвий механізм створення базових документів зі стандартизації медичної допомоги, що заснований на принципах доказової медицини, і такий, що дійсно забезпечує реалізацію цього принципу в реальній клінічній практиці.

АНАЛІЗ ПЕРСПЕКТИВ СТВОРЕННЯ КОМБІНОВАНИХ ПРЕПАРАТІВ

О. В. Тригубчак, Л. С. Войткова

Кафедра управління та економіки фармації з технологією ліків

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет

ім. І.Я. Горбачевського МОЗ України», м. Тернопіль, Україна

trigubchak@mail.ru

Вступ. Створення ефективних і безпечних лікарських засобів залишається пріоритетним завданням сучасної фармації. Більшість виробників розширюють свій асортимент за рахунок виготовлення генеричних препаратів або їх комбінацій. В Україні в умовах впровадження формулярної системи залишається суперечливим питанням включення комбінованих лікарських засобів у формуляр.